Co vše se může v kapele změnit za čtyři roky? U mladoboleslavské **Isary** téměř vše a téměř nic. Porovnáním bookletů jejich debutového alba s názvem
Na scestí
a jejich druhotiny zjistíme, že co se týče personálního obsazení, zbyly v ní již jen dva základní kameny v podobě bratrů
Šelemberků
-
Davida
(kytara, mandola, zpěv) a
Filipa
(irské píšťaly, irská flétna, kytara, klávesy, zpěv). Post bubenický přepustil
Tomáš Vydra Honzovi Pavlíčkovi
(ten si přibral ještě akordeon),
Markétu Rýdlovou
nahradila
Kristýna Tejnická
,
Rýša Novák
předal baskytarové žezlo během nahrávání
Marku Procházkovi
. Aby byl výčet úplný, do uskupení přibyl
Filip Machač
, který se s kapelníkem střídá o mandolu a hraje na elektrickou kytaru. Kapela se celkově profesionalizovala, na novém CD je i méně hostů (přesněji řečeno jeden, a to
Martin Jankovec
na bodhran). Tolik k tomu, co se změnilo, ale co zůstalo? „Isarácký“ zvuk a duše kapely, texty
Václava Pinkavy
. Nahrávání probíhalo i tentokrát pod taktovkou
Pepy Balcara
ve studiu
Sound24
, kapela si však u nového CD smlsla na masteringu, který obstaral
Karel Dřínek
.

Láska, moře, smrt… a Jamie
. Název CD charakterizuje jeho obsah, samozřejmě kromě instrumentálek, ale i z těch je tak nějak to moře cítit. Už z obalu je zřejmé, že si kapela dala na své zvukové „konzervě“ opravdu záležet. Vkusně provedená grafika, uvnitř s motivy moře, texty písní a také (což nebývá úplně zvykem, ale velmi to potěší) pár slov ke každé z písní či skladbě. Jedinou připomínku k obalu bych měl k velikosti písma a sladění grafiky a textu, kde na některých místech podklad ruší jeho čitelnost.

ISARA